

Sygn. akt II KZ 29/19

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **Z. B.**

skazanej z art. 286 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 września 2019 r.

zażalenia obrońcy skazanej

na zarządzenie Przewodniczącej X Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W.

z dnia 17 lipca 2019 r., sygn. akt X WKK (...),

w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 15 marca 2019 r., sygn. akt X Ka (...),

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodnicząca X Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W., na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., odmówiła przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 15 marca 2019 r., sygn. akt X Ka (...), jako że została złożona po terminie.

W zażaleniu złożonym na powyższe zarządzenie obrońca skazanej podnosi, że sentencja wyroku wraz z uzasadnieniem została doręczona skazanej w dniu 21 maja 2019 r. i od tego dnia, zdaniem obrońcy, zaczął płynąć trzydziestodniowy termin do wniesienia kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie może być uwzględnione.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, odpis wyroku Sądu Okręgowego w W. (sygn. akt X Ka (...)) wraz z uzasadnieniem został odebrany przez skazaną w dniu 20 maja 2019 r. (k. 1092). W tej sytuacji termin do wniesienia kasacji dla strony upłynął w dniu 19 czerwca 2019 r. Kasacja obrońcy Z. B. została jednak wniesiona w dniu 21 czerwca 2019 r. (k. 1105).

W tej sytuacji Przewodnicząca X Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W., na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., zasadnie odmówiła przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 15 marca 2019 r., sygn. akt X Ka (...), jako że została złożona po terminie.

Na marginesie trzeba także zaznaczyć, że nieuzasadniona niestaranność autora zażalenia doprowadziła go do błędnego uznania, iż termin do wniesienia kasacji upływał w dniu 20 lipca 2019 r. Obrońcy skazanej umknęło również i to, że ostatni dzień do wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia w żadnym wypadku nie przypadał na dzień wolny od pracy, co nie mogło skutkować – wbrew skarżącemu – wydłużeniem terminu, o którym mowa w art. 524 § 1 k.p.k., o kolejny dzień.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.